

de allerfattigste, vi i det hele taget har i Landet; der er ikke mange Skatteydere, og der er ingen store Skatteydere. Sognet har i Virkeligheden ikke Raad til at bære denne meget store Udgift. Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Kultusminister og det kommende Finansudvalg at tage denne Sag under meget velvillig Behandling.

Dernæst maa jeg omtale den, om jeg saa maa sige, glædelige Kendsgerning, at Assing Kirke er blevet for lille. Paa almindelige Søndage er der ikke Plads i Kirken, og navnlig er der ikke det fornødne Antal Siddepladser. Beboerne kan ikke være tjente dermed, og de har derfor indgivet Andragende om Tilladelse til Udvidelse af Kirken, og man har tænkt sig at foretage Udvidelsen ved at bygge et Taarn til Kirken. Men heller ikke til dette Øjemed er der paa Finanslovforslaget opført noget Beløb, hvilket jeg meget maa beklage, idet det er paatrængende nødvendigt, at denne Udvidelse finder Sted. Jeg vil ogsaa henstille til Kultusministeren, at denne Sag tages under velvillig Overvejelse.

Endelig er der endnu en Kirkesag, som jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Udviklingen er jo, som de fleste ved, hurtig ovre i Vestjylland, idet store Hede- og Mosestrækninger opdyrkes, og Folkemængden er i meget stærk Vækst. Som Følge deraf gaar det let saadan, at Kirkerne bliver for faa og for smaa. Jeg skal tillade mig at oplyse, at i Snejbjerg-Tjørring Pastorat var Folketallet i 1860: 1366, men i 1911: 2,865; det er altsaa mere end fordoblet i den Tid. For 50 Aar siden var der to Kirker i dette Pastorat, og det er der den Dag i Dag. Nu ønsker man to Kirker mere, altsaa dobbelt saa mange Kirker, og i Betragtning af, at Folketallet er fordoblet, kunde det synes meget rimeligt. Beboerne har alt for store Afstande til Kirkerne og kan ikke være tjente dermed. Som Forholdene har udviklet sig, er der nu i det paatænkte nye Kirkedistrikt over 1,200 Indbyggere, som har $\frac{3}{4}$ — $1\frac{1}{4}$ Mil til Kirke, og Præstegaarden ligger saa uheldigt, at de har $\frac{1}{2}$ Mil længere til den, $1\frac{1}{4}$ — $1\frac{3}{4}$ Mil. Man vil let kunne forstaa, at det navnlig ved Konfirmationsforberedelsen er meget uheldigt. Det er næsten umenneskeligt, at Børnene skal gaa den lange Vej, og da navnlig om Vinteren. Beboerne ønsker nu at faa opført to nye Kirker, nemlig en i Tanderup og en i Havnstrup. I Tanderup er der 700 Indbyggere paa

140 Familier, i Havnstrup 500 Indbyggere paa 85 Familier. Disse Tal er fra 1911, de er naturligvis noget større nu. At det er Beboernes oprigtige Ønske, og at der i Virkeligheden er stor Trang, fremgaar bl. a. af, at der i Tanderup Distrikt er tegnet som frivilligt Bidrag 6,200 Kr. og i Havnstrup Distrikt 4,283 Kr. Det er i Virkeligheden et ret betydeligt Offer, idet det jo slet ikke er velhavende Egne. Disse nye Egne er fremstaaede ved Opdykning af Heder og Moser; det er slet ikke særlig velhavende Folk, der bor der. Der er ogsaa tilbudt gratis Byggegrund saavel til Kirkerne som til Præstegaarden. Jeg skal tillade mig at henstille til den højtærede Kultusminister ogsaa at tage denne Sag under velvillig Behandling.

Derefter tillader jeg mig at rette nogle Henvendelser til den højtærede Trafikminister. Jeg skal imidlertid ikke være saa haard, som adskillige andre har været, idet jeg nødig vilde, at den højtærede Minister skulde flygte fra Taburetten. Sagen er jo den, at Statsbanerne er et stort og indviklet Apparat, som det sikkert har sine store Vanskeligheder at faa til at løbe rundt. Jeg vil da begynde med at takke Ministeren, fordi der nu endelig er sat Fart paa Herning—Give—Vejle-Banens Fuldendelse, saaledes at der er Haab om, at vi kan komme til at køre fra 1. Januar. Det har meget betydelig Interesse for de paagældende Egne, og jeg vil meget indtrængende henstille, at dette Løfte nu holdes, saa vi virkelig kommer til at køre paa den Bane fra den 1. Januar.

Jeg takker altsaa, fordi der er sat saa energisk Fart paa Arbejdet paa den Bane; men dermed er det desværre ogsaa forbi med Takken. Udviklingen har jo været stor ovre i Vestjylland, og det har medført, at vi i Aarenes Løb har faaet en hel Del Jernbaner, som har været nødvendige, og som vi har været meget glade ved. Vi har jo tidligere kørt med Stude, og det er ikke tidssvarende nu om Stunder, da det snart er ved at blive moderne, at man skal have Flyvemaskiner. Nu var det meget rart med disse Baner, hvis det var saadan, at vi kunde komme hurtigere af Sted med dem, end vi i gamle Dage kom af Sted med Studene; men det kan vi ikke. Statsbanerne kan ikke klare sig

Rettelse.